

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, środa 11 marca 1953 r. Nr 59 (888) B Cena 20 gr

Naród radziecki żegna Józefa Stalina

MOSKWA (PAP). W poniedziałek 9 marca 1953 roku naród radziecki odprowadził w ostatnią drogę genialnego wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina.

...Sala Kolumnowa Domu Związków. Ostatnie chwile pożegnania z Józefem Stalinem... Przywódcy partii i rządu, członkowie komisji dla zorganizowania pogrzebu — biorąc na ramiona trumnę ze zwłokami Józefa Wissarionowicza Stalina i wychodzą z Sali Kolumnowej.

Z Domu Związków wnoszą wieńce, na purpurowych aksamitnych poduszkach ordery i medale Józefa Wissarionowicza Stalina.

Trumna ze zwłokami J. W. Stalina ustawiona zostaje na lawecie armatniej. Kondukt żałobny posuwa się powoli w kierunku Placu Czerwonego centralną ulicą prastarego miasta, przeobrażonego geniuszem Stalina — miasta, które-

go imię stało się dzięki mądrej polityce stalinowskiej, symbolem pokoju i szczęścia narodów.

W głębokim smutku chyła głowy przed trumną ukochanego wodza ludzie pracy stolicy ZSRR, synowie i córki wielkiego mocarstwa socjalistycznego, stworzonego przez Lenina i Stalina. Na Placu Czerwonym zgromadzili się tłumnie przedstawiciele robotników, urzędników, inteligencji stolicy, delegacje republik związkowych i autonomicznych, krajów i obwodów. Obecni są tu wysłannicy wielkiego narodu chińskiego i krajów demokracji ludowej. W tej liczbie delegacja narodu polskiego oraz przedstawiciele innych krajów. Na trybunie — korpus dyplomatyczny. Zastygli w milczeniu szeregi wojsk garnizonu moskiewskiego.

Pochód żałobny zbliża się do centrum placu. Trumna ustawiona zostaje na postumencie.

Przywódcy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego wchodzą na trybunę Mauzoleum.

Rozpoczyna się wiec żałobny, poświęcony pamięci Józefa Wissarionowicza Stalina.

Na wiecu żałobnym wygłosili przemówienia: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Georgij Maksymilianowicz Malenkow, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Ławrentij Pawłowicz Beria i pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Wiaczesław Michajłowicz Mołotow.

Po zakończeniu wiecu przywódcy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego podnoszą trumnę z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina i niosą ją na ramionach do Mauzoleum, gdzie ustawiają obok sarkofagu W. I. Lenina.

Rozlegają się salwy artyleryjskie.

W tej chwili miliony ludzi radzieckich stojąc w skupieniu żegnają swego ukochanego Nauczyciela, Przyjaciela i Wodza. Na wszystkich torach kolejowych Związku Radzieckiego zatrzymały się pociągi, na szosach i na ulicach miast stanęły samochody. Zatrzymały się także na mo-

stacjach statki radzieckie. Stały maszyny w fabrykach i dźwigi na budowach.

Głęboką ciszę przerywają jedynie salwy artyleryjskie oraz syreny fabryczne i gwizd lokomotyw i statków.

Cichną tony muzyki żałobnej i rozbrzmiewa hymn państwowy Związku Radzieckiego — hymn wielkiego kraju socjalizmu, którego wszystkie osiągnięcia są nierozdzielnie związane z imieniem Stalina.

Kierownicy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego wracają na trybunę. Wraz z nimi na trybunę wchodzi marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej.

Rozpoczyna się żałobny przemarsz oddziałów garnizonu moskiewskiego, które brały udział w kondukcje pogrzebowym. Nad Placem Czerwonym przelatują eskadry samolotów, obok Mauzoleum przechodzą żołnierze Armii Radzieckiej, którą stworzył, zahartował w bojach i powiódł ku zwycięstwu Generalissimus Józef Wissarionowicz Stalin. Oddają oni ostatnie honory wojskowe największemu wodcy wszystkich czasów i narodów.

Przemówienie G. M. Malenkowa na wiecu żałobnym w Moskwie

Drodzy Rodacy. Towarzysze, Przyjaciele!

Drodzy Bracia zza granicy! Nasza partia, naród radziecki, cała ludzkość poniosły niezwykle ciężką, niepowetowaną stratę. Zakończył swą pełną chwały drogę życiową nasz Nauczyciel i Wódz, największy geniusz ludzkości, Józef Wissarionowicz Stalin.

W tych ciężkich dniach głęboki ból narodu radzieckiego podziela cała przodująca i postępująca ludzkość. Imię Stalina jest bezgranicznie drogim ludziom radzieckim, najszerszym masom ludowym we wszystkich częściach świata. Niezmierzona jest wielkość i znaczenie działalności towarzysza Stalina dla narodu radzieckiego i dla mas pracujących wszystkich krajów. Dzieło Stalina żyć będzie wiecznie i wdzięczni potomni, tak samo jak i my wszyscy, sławić będą imię Stalina.

Towarzysz Stalin poświęcił swe życie sprawie wyzwolenia klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy od ucisku i niewoli wyzyskiwaczy, sprawie wyzwalenia ludzkości od niszczycielskich wojen, sprawie życia na ziemi dla ludu pracującego.

Towarzysz Stalin, wielki myśliciel naszej epoki, twórca i rozwinął w nowych warunkach historycznych naukę marksizmu - leninizmu. Imię Stalina słusznie znajduje się w jednym szeregu z imionami największych ludzi w całej historii ludzkości — Marksa-Engelsa-Lenina. Partia nasza kieruje się

wielką nauką marksizmu - leninizmu, która daje partii i narodowi niezwykłą siłę, umiejętność torowania nowych dróg w historii.

Lenin i Stalin w ciągu długich lat prowadzili w ciężkich warunkach konspiracyjnych walkę o wyzwolenie narodów Rosji spod jarzma absolutyzmu, spod ucisku obywateli i kapitalistów. Narod radziecki z Leninem i Stalinem na czele dokonał największego w dziejach ludzkości zwrotu, położył kres ustrojowi kapitalistycznemu w naszym kraju i wkroczył na nową drogę — drogę socjalizmu.

Kontynuując dzieło Lenina i nieustannie rozwijając naukę leninowską, oświeclając partię i państwo radzieckiemu drogę naprzód, towarzysz Stalin przywodził nasz kraj ku historycznemu w skali światowej zwycięstwu socjalizmu, co zapewniło po raz pierwszy od wielu tysięcy lat radzieckiemu społeczeństwu człowieka przez człowieka.

Lenin i Stalin założyli pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów, nasze państwo radzieckie. Towarzysz Stalin pracował nieustannie nad umocnieniem państwa radzieckiego. Moc i potęgę naszego państwa są niezwykle ważnym warunkiem pomyślnego zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby nadal nieustannie i wszechstronnie umacniać nasze wielkie państwo socjalistyczne, ostoję

pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Z imieniem towarzysza Stalina związane jest rozstrzygnięcie jednego z najbardziej skomplikowanych problemów w historii rozwoju społeczeństwa — kwestii narodowej. Towarzysz Stalin, genialny teoretyk kwestii narodowej, zapewnił po raz pierwszy w dziejach, w skali ogromnego wielonarodowego państwa, likwidację wiekowych waśni narodowościowych. Pod kierownictwem towarzysza Stalina partia nasza przezwyciężyła ekonomiczne i kulturalne zacofanie uciskanych dawniej narodów zespoleła w jednej zgodnej rodzinie wszystkie narody Związku Radzieckiego i wykuła przyjaźń narodów.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalsze umocnienie jedności i przyjaźni narodów Kraju Radzieckiego i wykuła przyjaźni narodów naszego państwa radzieckiego. Dzięki przyjaźni narodów naszego kraju nie jest dla nas straszny żaden wróg, ani wewnętrzny, ani zewnętrzny.

Pod bezpośrednim kierownictwem towarzysza Stalina powstawała, rosła i krzepła Armia Radziecka. Zwiększenie zdolności obronnej kraju i umocnienie radzieckich sił zbrojnych było przedmiotem nieustannej troski towarzysza Stalina. Ze swym wielkim Wódzem — Generalissimem Stalinem na czele Armia Radziecka odniosła historyczne zwycięstwo w trudnej wojnie światowej i wyzwała narody Europy i

Azji od groźby niewoli faszystowskiej.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby ze wszelkich miar umacniać potęgę radzieckie siły zbrojne. Winniśmy utrzymywać je w stanie pogotowia bojowego, by odeprzeć druzgocącym ciosem każdą napaść wroga.

W wyniku nieustrudzonych wysiłków towarzysza Stalina, według opracowanych przezeń planów, partia nasza przekształciła zacofany dawniej kraj w potężne mocarstwo przemysłowo-rolniczo-ekonomiczne, nie znający kryzysów i bezrobocia.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalszy rozkwit socjalistycznej ojczyzny. Winniśmy ze wszelkich miar rozwijać przemysł socjalistyczny, ostatecznie socjalistyczny, ostatecznie socjalistyczny. Winniśmy ze wszelkich miar umacniać ustroj kolchozowy, dążyć do dalszego rozwoju i rozkwitu wszystkich kolchozów w Kraju Radzieckim, do sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego.

W dziedzinie polityki wewnętrznej nasza główna troska polega na tym, aby nieugięcie dążyć do dalszego podniesienia dobrobytu materialnego robotników, kolchozników, inteligencji, wszystkich ludzi radzieckich. Pracujemy dla naszej partii i rządu jest obowiązek stałego troszczenia się o dobro narodu, o maksymalne zaspokojenie jego potrzeb materialnych i kulturalnych.

Lenin i Stalin stworzyli i zahartowali naszą partię

jako wielką przeobrażającą siłę społeczeństwa. Towarzysz Stalin przez całe swe życie uczył, że nie ma nic wyższego ponad miano członka Partii Komunistycznej. W uporczywej walce z wrogami towarzysz Stalin obronił jedność i niewzruszoną zwartość szeregów naszej partii.

Nasz święty obowiązek polega na tym, by nadal wzmacniać wielką Partię Komunistyczną. Siła i niezwykłość naszej partii leży w jedności i zwartości jej szeregów, w jedności woli i działania, w umiejętności członków partii zespolenia swej woli z wolą i pragnieniami partii. Siła i niezwykłość naszej partii leży w nierozdzielnej więzi z masami ludowymi. Podstawa jedności partii z narodem polega na tym, by partia niezmiennie służyła interesom narodu. Powinniśmy strzec jedności partii, jak zrenicy oka wzmacniać jeszcze bardziej nierozdzielność partii z narodem, wychowywać komunistów i ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i nieugiętości w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Pod przewodnictwem Wielkiego Stalina stworzony został potężny obóz pokoju, demokracji i socjalizmu. W obozie tym kroczył naprzód w ścisłej jedności braterskiej wraz z narodem radzieckim wielki naród chiński, bratnie narody Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Al-

banii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej. W uporczywej walce broni niezawisłości swej ojczyzny bohaterki i bohaterowie radzieckiej Walczy mężnie o wolność i niezawisłość narodową ludu Wietnamu.

Święty nasz obowiązek polega na tym, by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności narodów krajów obozu demokratycznego. Powinniśmy wzmacniać ze wszelkich miar wiecystą, niewzruszoną, braterską przyjaźń Związku Radzieckiego z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej.

Narody wszystkich krajów znają towarzysza Stalina, jako wielkiego Chorążego pokoju. Ogromne wysiłki swego geniuszu poświęcił towarzysz Stalin sprawie obrony pokoju dla narodów wszystkich krajów. Polityka zagraniczna państwa radzieckiego — polityka pokoju i przyjaźni między narodami jest decydującą przeszkodą na drodze do rozpoczęcia nowej wojny i odpowiada najżywniejszym interesom wszystkich narodów. Związek Radziecki nieustannie występował i występuje w obronie pokoju świata, albowiem jego interesy są nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie. Związek Radziecki prowadził i prowadzi konsekwentną politykę utrzymania

i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwijania stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami politykę opartą na tezie leninowsko-stalinowskiej o możliwości długotrwałego współistnienia i pokojowego rywalizacji dwóch różnych systemów — kapitalistycznego i socjalistycznego.

Wielki Stalin wychowywał nas w duchu bezgranicznie ofiarnej służby w interesie narodu. Jesteśmy wiernymi sługami narodu, a naród chce pokoju, nienawidzi wojny. Niechaj święte będzie dla nas wszystkich pragnienie narodu, by nie dopuścić do przelania krwi milionów ludzi, by zapewnić pokojowe budownictwo szczęśliwego życia!

W dziedzinie polityki zagranicznej główną naszą troską jest nie dopuścić do nowej wojny, współżyć w pokoju ze wszystkimi krajami.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, rząd radziecki uważają, że najsłuszniejszą, najsprawiedliwszą i najbardziej konieczną polityką pokojową jest polityka pokoju między wszystkimi narodami, oparta na wzajemnym zaufaniu, polityka oddziaływająca, aktywna, opierająca się na faktach i znajdująca potwierdzenie w faktach. Rządy powinny wiernie służyć swoim narodom, narody zaś pragną pokoju, przeklinają wojnę. Zbrodnicze będą te rządy, które zapragną oszukać na-

rodę, pójdą wbrew świętemu pragnieniu narodów utrzymania pokoju i nie dopuszczenia do nowej krwawej rzezi. Partia Komunistyczna, rząd radziecki stoją na stanowisku, że polityka pokoju między narodami jest jedynie słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Towarzysze! Zgon naszego Wodza i Nauczyciela, Wielkiego Stalina nakłada na wszystkich ludzi radzieckich obowiązek spotęgowania wysiłków w realizacji gigantycznych zadań, stojących przed narodem radzieckim, zwiększenia swego wkładu do wspólnej sprawy budownictwa społeczeństwa komunistycznego, umocnienia potęgi i zdolności obronnej socjalistycznej Ojczyzny.

Masy pracujące Związku Radzieckiego widzą i wiedzą, że nasza potężna Ojczyzna kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania społeczeństwa w całej pełni komunistycznego.

Z niezłomną wiarą w swe niewyczerpane siły i możliwości, naród radziecki tworzy wielkie dzieło budownictwa komunizmu. Nie ma w świecie takich sił, które mogłyby powstrzymać marsz społeczeństwa radzieckiego naprzód ku komunizmowi!

Żegnaj Nauczycielu nasz i Wodzu, drogi nasz Przyjacielu, ukochany Towarzyszu Stalin!

Naprzód drogą do całkowitego triumfu wielkiej sprawy Lenina-Stalina!

Lud stolicy w manifestacyjnym pochodzie składa hołd pamięci Wielkiego Stalina

W dniu żałoby narodowej 9 marca br. potężna, przeszło 350-tysięczna rzesza ludności stolicy w manifestacyjnym pochodzie złożyła hołd pamięci Wielkiego Stalina. Na zdjęciach: trybuna honorowa oraz fragmenty pochodu. Foto CAF

Naród radziecki żegna Józefa Stalina

Przemówienie L. P. Berii na wiecu żałobnym w Moskwie

Drodzy Towarzysze! Przypadek!
Trudno wyrazić słowami uczucie wielkiego smutku, jakie ogarnęło w tych dniach naszą partię i narody naszego kraju, całą postępową ludzkość.

Zabrakło Stalina — genialnego współbojownika i wieloletniego kontynuatora dzieła Lenina. Opuszczył nas człowiek najukochańszy i najbliższy dla wszystkich ludzi radzieckich, dla milionów ludzi pracy na całym świecie.

Całe życie i działalność Wielkiego Stalina stanowiły porywający przykład wierności idei leninizmu, przykład ofiarnej służby klasie robotniczej i całemu ludowi pracującemu, sprawie wyzwolenia mas pracujących od ucisku i wyzysku.

Wielki Lenin założył naszą partię, doprowadził ją do zwycięstwa rewolucji proletariackiej.

Wraz z wielkim Leninem jego genialny współbojownik Stalin wzmacniał partię bolszewicką i budował pierwsze na świecie państwo socjalistyczne.

Po śmierci Lenina Stalin w ciągu prawie trzydziestu lat prowadził naszą partię i kraj drogą leninowską. Stalin obronił leninizm przed licznymi wrogami, rozwinął i wzbogacił naukę Lenina w nowych warunkach historycznych. Światle kierownictwo Wielkiego Stalina zapewniło naszemu narodowi zbudowanie socjalizmu w ZSRR i epokowe zwycięstwo Związku Radzieckiego w Wielkiej Wojnie Narodowej.

Towarzysze! Nieutulony żal przepełnia nasze serca, niezmiennie ciężka jest nasza strata, ale i pod tym ciężarem nie ugnie się żelazna wola partii komunistycznej, niezachwiana pozostanie jej jedność i zdecydowana wola walki o komunizm.

Partia nasza, uzbrojona w rewolucyjną teorię Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina, czerpiąc naukę z półwiekowego doświadczenia walki o interesy klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy, wie, jak należy działać, by zapewnić zbudowanie społeczeństwa komunistycznego.

Komitet Centralny naszej partii i Rząd Radziecki przeszli wielką szkołę Lenina i Stalina w umiejętności kierowania krajem.

W ogniu wojny domowej i

interwencji, w trudnych latach walki z chaosem i głodem, w walce o przemysłowe i kolektywizację rolnictwa, w ciężkich latach Wielkiej Wojny Narodowej, kiedy rozstrzygały się losy naszej ojczyzny i losy całej ludzkości, Komitet Centralny partii i Rząd Radziecki, stojąc na czele bohaterkiej walki narodu radzieckiego, zdobyły ogromne doświadczenie w kierowaniu partią i krajem.

Dlatego też narody Związku Radzieckiego mogą nadal polegać niezawodnie na Partii Komunistycznej, na jej Komitecie Centralnym i na swoim Rządzie Radzieckim.

Wrogowie państwa radzieckiego liczą na to, że poniesiona przez nas ciężka strata doprowadzi do rozprzężenia i zamieszania w naszych szeregach.

Daremne są ich rachuby, czeka ich okrutne rozczarowanie.

Kto nie jest ślepy, widzi, że partia nasza w trudnych dla niej dniach zespała jeszcze ściślej swoje szeregi, że jest ona jednolita i niezachwiana.

Kto nie jest ślepy, widzi, że w tych bolesnych dniach wszystkie narody Związku Radzieckiego w braterskiej jedności z wielkim narodem rosyjskim zespoliły się jeszcze ściślej wokół Rządu Radzieckiego i Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej. Naród radziecki jednomyślnie popiera zarówno wewnętrzną jak i zewnętrzną politykę Rządu Radzieckiego.

Nasza polityka wewnętrzna oparta jest na nierozdzielnym sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego, na braterskiej przyjaźni narodów naszego kraju, na trwałym zjednoczeniu wszystkich narodowych republik radzieckich w systemie jednego, wielkiego państwa wielonarodowego — Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Polityka ta zmierza do dalszego umocnienia potęgi ekonomicznej i wojskowej naszego państwa, do dalszego rozwoju gospodarki narodowej, do maksymalnego zaspokojenia rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa radzieckiego.

Robotnicy, chłopstwo kolchozowe, inteligencja naszego kraju mogą pracować spokojnie i z ufnością, wiedząc, iż Rząd Radziecki troskliwie i nieustannie ochraniać będzie ich prawa, utrwalone w Konstytucji Stalinowskiej.

Nasza polityka zagraniczna jest wyraźna i zrozumiała. Od pierwszych dni istnienia wła-

działek radziecki Lenin określił politykę zagraniczną państwa radzieckiego jako politykę pokojową.

Tę politykę pokoju nieugięte realizował wielki kontynuator dzieła Lenina, nasz genialny Wódz Stalin.

Polityka zagraniczna rządu radzieckiego będzie nadal leninowsko-stalinowska polityka utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityka współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami na podstawie wzajemności.

Rząd Radziecki będzie jeszcze bardziej umacniać braterski sojusz i przyjaźń, współpracę we wspólnej walce o pokój na całym świecie, szeroką współpracę ekonomiczną i kulturalną z wielką Chińską Republiką Ludową, ze wszystkimi krajami demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Nasi bracia i przyjaciele za granicą mogą być przekonani, że partia komunistyczna i narody Związku Radzieckiego wiernie stanzardowi proletariackiego internacjonalizmu, stanzardowi Lenina i Stalina, będą nadal umacniać i rozwijać więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Głębokie uczucie przyjaźni łączy nasz naród z bohaterским narodem koreańskim walczącym o swą niezawisłość.

Nasi wielcy Wodzowie, Lenin i Stalin, uczyli nas, byśmy nieustannie podnosili i zaostreżali czujność partii i narodu wobec kłosa i intryg wrogów państwa radzieckiego.

Obecnie musimy jeszcze bardziej wzmocnić naszą czujność.

Niechaj nikt nie sądzi, że wrogowie państwa radzieckiego potrafili nas zaskoczyć.

Nasze walczące siły zbrojne wyposażone są we wszystkie rodzaje nowoczesnego uzbrojenia dla obrony ojczyzny radzieckiej. Nasi żołnierze i marynarze, oficerowie i generałowie, wzbogaceni doświadczeniem Wielkiej Wojny Narodowej, potrafili należycie przyjąć każdego agresora, który osmielił się napaść na nasz kraj.

Sila i niezłomna moc naszego państwa polega nie tylko na tym, że ma on zahartowaną w bojach, odkrytą chwałą armię.

Potega państwa radzieckiego tkwi w jedności narodu ra-

działek radziecki Lenin określił politykę zagraniczną państwa radzieckiego jako politykę pokojową.

Tę politykę pokoju nieugięte realizował wielki kontynuator dzieła Lenina, nasz genialny Wódz Stalin.

Polityka zagraniczna rządu radzieckiego będzie nadal leninowsko-stalinowska polityka utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityka współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami na podstawie wzajemności.

Rząd Radziecki będzie jeszcze bardziej umacniać braterski sojusz i przyjaźń, współpracę we wspólnej walce o pokój na całym świecie, szeroką współpracę ekonomiczną i kulturalną z wielką Chińską Republiką Ludową, ze wszystkimi krajami demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Nasi bracia i przyjaciele za granicą mogą być przekonani, że partia komunistyczna i narody Związku Radzieckiego wiernie stanzardowi proletariackiego internacjonalizmu, stanzardowi Lenina i Stalina, będą nadal umacniać i rozwijać więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Głębokie uczucie przyjaźni łączy nasz naród z bohaterским narodem koreańskim walczącym o swą niezawisłość.

Nasi wielcy Wodzowie, Lenin i Stalin, uczyli nas, byśmy nieustannie podnosili i zaostreżali czujność partii i narodu wobec kłosa i intryg wrogów państwa radzieckiego.

Obecnie musimy jeszcze bardziej wzmocnić naszą czujność.

Nasze walczące siły zbrojne wyposażone są we wszystkie rodzaje nowoczesnego uzbrojenia dla obrony ojczyzny radzieckiej. Nasi żołnierze i marynarze, oficerowie i generałowie, wzbogaceni doświadczeniem Wielkiej Wojny Narodowej, potrafili należycie przyjąć każdego agresora, który osmielił się napaść na nasz kraj.

Sila i niezłomna moc naszego państwa polega nie tylko na tym, że ma on zahartowaną w bojach, odkrytą chwałą armię.

Potega państwa radzieckiego tkwi w jedności narodu ra-

Drodzy Towarzysze i Przypadek!

W dniach tych przeżywamy wszyscy wielką żałobę — żgon Józefa Wissarionowicza Stalina, stratę wielkiego Wodza, a jednocześnie bliskiego, ukochanego, bezgranicznie drogiego Człowieka. I my, starzy i bliscy przyjaciele, i miliony, miliony ludzi radzieckich, jak i masy pracujące we wszystkich krajach, na całym świecie, żegnają dzisiaj Towarzysza Stalina, którego wszyscyśmy tak kochali i który zawsze żyć będzie w naszych sercach.

Towarzysz Stalin nazywał siebie uczniem Lenina, wraz z którym tworzył i zbudował naszą wielką Partię Komunistyczną, wraz z którym kierował rewolucyjną walką ludu przeciwko caratowi i kapitalizmowi, o obalenie jarzma obszarników i kapitalistów w naszym kraju, wraz z którym stworzył i zbudował nasze socjalistyczne państwo radzieckie, wraz z którym założył podwaliny pod rozwijającą się w naszych oczach braterską współpracę i zjednoczenie wielkich i małych narodów.

Ta jedność i swartość w kierownictwie kraju jest rejonową pomyślnego wiecienia w życie polityki wewnętrznej i zagranicznej, wykutej w ciągu lat przez naszą partię i rząd pod przewodnictwem Lenina i Stalina.

Stalin, tak samo jak Lenin, pozostawił naszej partii i krajowi wielką spuściznę, której strzec należy jak źrenicy oka i nieustannie pomnażać.

Wielki Stalin wychował i skupił wokół siebie zespół wypróbowanych w bojach przywódców, którzy opanowali leninowsko-stalinowską sztukę kierownictwa. Na ich to barki spada odpowiedzialność za doprowadzenie do zwycięskiego końca wielkiego dzieła, zapoczątkowanego przez Lenina i kontynuowanego pomyślnie przez Stalina.

Narody naszego kraju mogą być pewne, że Partia Komunistyczna i Rząd Związku Radzieckiego nie będą szczydziły sił i życia, ażeby utrzymać żelazną jedność szeregów partii i jej kierownictwa, umacniać niewzruszoną przyjaźń narodów Związku Radzieckiego, umacniać potęgę państwa radzieckiego, dochować niezmiennie wierności ideom marksizmu-leninizmu i, w myśl nakazów Lenina i Stalina, doprowadzić kraj socjalizmu do komunizmu.

Wieczna chwala naszemu ukochanemu, drogiemu Wodzowi i Nauczycielowi — Wielkiemu Stalinowi!

Całe życie Towarzysza Stalina, opromienione słońcem jego blaskiem wielkich idei

natchnionego bojownika ludu, o komunizm, jest dla nas żywym i życiodajnym przykładem.

Stalin wyszedł z ludu, czuł zawsze najściślej związek z ludem, z klasą robotniczą i pracującym chłopstwem, ludowi poświęcał wszystkie swe potężne siły, cały swój wielki geniusz. Będąc jeszcze młodzieńcem, Stalin swym światłym umysłem ujrzał i do głębi zrozumiał, że w naszych czasach lud może znaleźć drogę do szczęśliwego życia tylko na szlaku walki o komunizm. To właśnie określiło jego drogę życiową. Stalin poświęcił się bez reszty, poświęcił całe swe życie walce o komunizm, ofiarnej walce o szczęście mas pracujących, o szczęście ludu.

Stalin umiał zawsze łączyć codzienną nielatwą działalność komunisty - rewolucjonisty wśród mas robotniczych z głębokim studiowaniem teorii marksizmu.

Takim był w latach młodości w Tbilisi, w Baku. Takim był w burzliwych latach rewolucji rosyjskiej i w trudnych latach reakcji carskiej, kiedy związany mocno z robotnikami Petersburga, znajdował się stale pod ciętymi represjami, doznając przesładowań w więzieniach i na zesłaniach.

Wyjątkowy talent Towarzysza Stalina, jako niezrównanego organizatora naszej partii i państwa radzieckiego oraz genialnego teoretyka marksizmu-leninizmu, rozwinął się w pełni w latach rewolucyjnych i budownictwa socjalizmu.

W ciągu tych lat partia nasza wyrosła, rozwinęła się i przekształciła się w wielką kierowniczą siłę rewolucji socjalistycznej w naszym kraju oraz nabrała znaczenia przewodniej siły w całym międzynarodowym ruchu robotniczym.

W ciągu tych lat wielonarodowe państwo radzieckie, które stało się wzorem rzeczywistości w praktyce przyjaźni i braterskiej współpracy narodów — w ciągu tych lat nasze państwo, opierając się na klasie robotniczej i chłopstwie kolchozowym, okrzepło jako państwo zwycięskiego socjalizmu i wkroczyło na drogę budowy społeczeństwa komunistycznego. Gigantyczna rola w kierowaniu całym tym dziełem, całym rozwojem sił naszej partii i państwa radzieckiego, przypada Towarzyszowi Stalinowi.

W ciągu tych lat Stalin nie tylko sprawował codzienne kierownictwo budownictwem socjalistycznym w ZSRR.

Pracował on stale nad teoretycznymi problemami budownictwa komunistycznego w naszym kraju i nad całokształtem problemów rozwoju międzynarodowego, opierając się na światłym marksizmie-leninizmie, drogą dalszego rozwoju ZSRR, prawa rozwoju socjalizmu i kapitalizmu we współczesnych warunkach. Uzbroił on naszą partię i cały naród radziecki w nowe, niezwykle ważne odkrycia nauki marksistowsko-leninowskiej, które na okres wielu lat oświetlają nasz marsz naprzód do zwycięstwa komunizmu.

W latach wojny domowej Stalin bezpośrednio kierował tworzeniem i organizowaniem sił Armii Czerwonej i jej pełnymi chwałami działaniami wojennymi na najbardziej decydujących frontach. Stalin, jako dowódca naczelny w latach Wielkiej Wojny Narodowej, poprowadził kraj nasz do zwycięstwa nad faszystami, które radykalnie zmieniły sytuację w Europie i w Azji. Wiernie i godnie iść w ślady Stalina — znaczy zawsze pamiętać i nieustannie troszczyć się o umocnienie Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, zapewniając należytą gotowość radzieckich sił zbrojnych w razie jakiegokolwiek wypadku agresora przeciwko naszemu krajowi.

Iść wiernie i godnie w ślady Stalina — znaczy również wykazywać należytą czujność i hart w walce przeciwko wszelkim kłopotom naszym wrogów, agentów agresywnych państw imperialistycznych.

Nasze państwo radzieckie nie ma żadnych agresywnych celów i ze swej strony nie uznaje ingerencji w sprawy innych państw. Nasza polityka zagraniczna, znana na całym świecie, jako stalinowska pokojowa polityka zagraniczna, jest polityką obrony pokoju między narodami, jest niewzruszoną polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami, które do tego również dążą. Taka polityka zagraniczna odpowiada podstawowemu interesom narodu radzieckiego, a jednocześnie interesom wszystkich innych miłujących pokój narodów.

W kraju naszym stworzono na zasadzie radzieckiej takie wielonarodowe państwo, którego trwałość, niestanny wzrost potęgi materialnej i rozwój kultury narodów, nie ma przykładu w

dziejach. W tym wszystkim, a zwłaszcza w rozwoju nowych przyjaznych stosunków między narodami naszego kraju, Towarzyszowi Stalinowi przypada szczególna, wyjątkowo ważna rola. Stalin przy tym nie tylko kierował rozwojem naszego wielonarodowego państwa radzieckiego w ciągu wielu lat, lecz również oświetlił z teoretycznego punktu widzenia niezwykle ważne społeczne problemy kwestii narodowej i kolonialnej, przyczyniając się i tutaj do rozwoju naukowych podstaw marksizmu-leninizmu.

W obecnych warunkach wszystko to ma szczególnie ważne znaczenie, zwłaszcza w związku z powstaniem państw demokracji ludowej i rozwojem ruchu narodowo-wyzwoleńczego w koloniach i krajach zależnych. Wiernie zasądom proletariackiego internacjonalizmu narody ZSRR rozwijają i nieustannie umacniają braterską przyjaźń i współpracę z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, wzywają przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Drodzy Towarzysze, Przypadek!

W tych ciężkich dniach wszyscy widzimy szczególnie dobrze i stale odczuwamy, jak potężna, niewzruszona i wierna ostoja narodu radzieckiego jest nasza Partia Komunistyczna, jej żelazna jedność, jej nierozdzielna więź z masami pracującymi. Nasza partia, w myśl nakazów wielkiego Stalina, wskazuje nam jasny kierunek dalszej walki o wielką sprawę zbudowania komunizmu w naszym kraju. Powinniśmy jeszcze bardziej, jeszcze silniej zespolić się wokół Komitetu Centralnego naszej partii, wokół Rządu Radzieckiego.

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w naszych sercach, w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości. Śława Jego wielkich czynów dla dobra i szczęścia naszego narodu i mas pracujących całego świata żyć będzie wiecznie!

Niech żyje wielka zwycięska nauka Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina!

Niech żyje nasza potężna ojczyzna socjalistyczna, nasz bohateriski naród radziecki!

Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie wiecznie

Artykuł wstępny „Prawdy”

„Prawda” z dnia 9 bm. zamieszcza artykuł wstępny pt. „Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie wiecznie”. Podajemy pełny tekst artykułu:

Naród radziecki, cała postępową ludzkość żegnają dzisiaj Wielkiego Stalina, współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, wodza i zwycięzcę partii komunistycznej i narodu radzieckiego. W ostatnią drogę odprowadzamy wodza, który poświęcił całe swe życie sprawie narodu, walce o jego wolność i szczęście, i poprzez wszystkie burze i nawałnice poprowadził naszą ojczyznę do epokowych zwycięstw.

Światlane imię Stalina żyć będzie wiecznie obok imion największych geniuszów ludzkości — Marksa, Engelsa i Lenina.

Towarzysz Stalin tak samo, jak nieśmiertelny Lenin, był przywódcą na największą miarę, ociem górkim nieustraszoną w walce. Wielki mistrz kierownictwa rewolucyjnego patrzył On daleko naprzód, mądrze i odważnie rozwiązywał najbardziej skomplikowane problemy, od których zależały losy całej ludzkości. Geniuszowi Stalina zawdzięcza ludzkość triumf socjalizmu w ZSRR. Wszyscy uczyli się u niego na całym świecie, wszystkie następnego pokolenia sławic będą Towarzysza Stalina jako człowieka, który zbawił cywilizację światową od hord faszystowskich.

Historia kapitalizmu napisała jest plamiennym językiem miedzi, krwi i ognia. Jest to historia ucisku i gwałtu, bezlitosnego ujarzmania mas pracujących w imię panowania i bogacenia się garstki wyzyskiwaczy.

Historia socjalizmu jest historią walki o wyzwolenie i szczęście milionów, historią niepokonanych w dziejach przemiana dla dobra mas pracujących, historią rozwoju twórczej działalności mas ludowych, które zerwały kajdany niewoli i stały się panami swego losu.

Epoka Lenina i Stalina jest w całej historii świata epoką

najbogatszą pod względem głębi i pełni wydarzeń, pod względem napięcia walki nowego ze starym, pod względem siły, z jaką masy ludowe wciągnięte zostały do aktywnej historycznej twórczości. Walka narodów o szczęście i wolność, o socjalizm wydała przywódców na gigantycznej skali, uosabiających w swej działalności najlepsze cechy myśli, żelazną wolę i konsekwencję w walce, bohaterską odwagę i hart.

Towarzysz Stalin przeszedł 20 lat temu pisał: „...nadal gotów jestem oddać sprawie klasy robotniczej, sprawie rewolucji proletariackiej i światowego komunizmu wszystkie swoje siły, wszystkie swoje zdolności, a jeśli zajdzie potrzeba, wszystką krew swoją, kroplę po kropli!”

Lenin i Stalin uca partię, aby w całej swej polityce kierowała się żywotnymi interesami klas robotniczej, wszystkich ludzi pracy. Cała działalność Towarzysza Stalina — od pierwszych kroków robotników kolejowych w Tyflisie do kierowania szturmem październikowym i gigantycznych zwycięstwach socjalizmu — przepojona była wielką troską o naród, o los milionów prostych ludzi.

Całe pokolenie wychowywało się na dziełach Lenina i Stalina, znajdując w nich odpowiedź na najbardziej skomplikowane zagadnienia współczesności, czerpiąc z nich bezgraniczną wierność ideom komunizmu, sprawie narodu. Polityka partii, ustalone przez Lenina i Stalina, zmierzająca do dalszego zwiększenia potęgi socjalistycznej ojczyzny, odpowiada najbardziej żywotnym interesom mas pracujących.

Kraj Rad. Pod kierownictwem Towarzysza Stalina w kraju naszym wielce zostały w życie te wielkie wskazania, zbudowany został wspaniały gmach społeczeństwa socjalistycznego. Towarzysz Stalin wszechstronnie opracował oparty na ściśle naukowych zasadach plan przejścia od socjalizmu do komunizmu i natchnął naród radziecki do wiecienia w życie budownictwa komunistycznego.

„Plany partii na przyszłość — powiedział Towarzysz G. M. Malenkov na XIX Zjeździe Partii — określają perspektywę i drogi naszego ruchu naprzód operującą się na znajomości praw ekonomicznych, na nauce o budownictwie społeczeństwa komunistycznego opracowanej przez Towarzysza Stalina”.

Klasyczne dzieło „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” jest gigantycznym programem budowy komunizmu.

Naród radziecki, uzbrojony w genialne idee Towarzysza Stalina, pełen ufności spogląda w przyszłość. Państwo radzieckie nie jest już obecnie samotną wyspą otoczoną przez kraje kapitalistyczne. Z nami są kraje demokracji ludowej, te „brygady szturmowe”, które powstały dziś na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier, a o których tak pięknie mówił Towarzysz Stalin w swym historycznym przemówieniu na XIX Zjeździe Partii. Zacieśniają się więzy braterskiej przyjaźni z wielkim narodem chińskim i z masami pracującymi krajów demokracji ludowej, rozwijają się stosunki przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych.

Wielki Stalin uczył ludzi radzieckich rozumieć obrzymie międzynarodowe znaczenie budowy socjalizmu w naszym kraju. Naszym obowiązkiem wobec narodu i całej ludzkości jest wszechstronne umacnianie potęg państwa radzieckiego, jego

zdolności obronnej, rozwijanie socjalistycznej gospodarki i kultury, podnoszenie czujności politycznej, przejawianie stanowczości i nieprzejednaności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Promotorem i organizatorem wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego w walce o komunizm jest bohateriska partia komunistyczna. Lenin i Stalin stworzyli partię nowego typu, która okrzepła i zahartowała się w ogniu trzech rewolucji, w walkach przeciwko licznym wrogom socjalizmu.

„Nie ma na świecie i nigdy nie było — mówił Towarzysz Stalin — tak potężnej i cieszącej się tak wielkim autorytetem partii jak nasza partia komunistyczna”.

Partia komunistyczna wie do końca zdania i krocy pomyślnie naprzód. Partia jest silna i niewzruszona wiernością ideom marksizmu-leninizmu, żelazną jednością swych szeregów, niewzruszoną zwartością, nierozdzielnością z narodem.

Ludzie radziecki, cała postępową ludzkość wiedzą, że sztandar Lenina-Stalina jest w niezawodnych rękach partii komunistycznej, jej Komitetu Centralnego. Współbojownicy Stalina, jego uczniowie prowadzą nasz naród drogą wytkniętą przez Stalina.

Komitet Centralny Partii Komunistycznej i Rząd Radziecki opierają się na wskazaniach Towarzysza Stalina, kierują mądrze całą działalnością partii i państwa, zapewniają pomyślnie wiecienie w życie opracowanej przez naszą partię i nasz rząd polityki, zarówno w sprawach wewnętrznych naszego kraju, jak w sprawach międzynarodowych.

Gigantyczna postać Stalina wzniósł się po wsze czasy jako symbol wielkości i niezwykłej siły idei komunizmu. W miłości do wodza, „bezgranicz-

nym zaufaniu i wdzięczności dla niego widzimy wyraz tego, że idee komunizmu przenikają coraz głębiej do mas ludowych, stając się coraz większą i aktywniejszą siłą w walce o pokój, demokrację i socjalizm.

Żegnając wielkiego Stalina partia i naród składają uroczyste przysięgi: jeszcze bardziej zawięzać szereg, wykonać nakazy ukochanego wodza, poświęcić wszystkie swe siły i tworzyć energię sprawie zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie wiecznie w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości, porywając je do wielkich czynów w walce i pracy.

Andrzej Braun

ŻEGNAJ

Nie! Nie zdrzy dzisiaj nasza ręka, krok nie zwolni się, myśl nie zawaha, chociaż leż nie trzeba nam się lękać, bo i skała w deszczu umie płakać.

Głębiej schylmy skamieniałe twarze. Żegnaj Ojczel... Możesz spać spokojnie... Tylko ten, kto przy Tym siedzi stanzardze, tylko ten ból komunistów pojmie.

Leż tych nie wstyd — dobre to ły, ludzkie. Nie przeszkadzają w obrotach turbiny. Na cóż słowa?... Morza szepeją pluskiem Twoją wolą rozlane w pustyni.

Zewrzed fronty, Brygady Szturmowe!.. W odrodzonych ludach żyje Stal! Słowo Jego zawsze było słowem Partii. Głos Jej rozlega się dalej.

Przybycie delegacji rządowych do Moskwy

MOSKWA (PAP). Agencja

TASS donosi: — Dnia 8 marca br. dla wzięcia udziału w pogrzebie Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Józefa Wissarionowicza Stalina, przybyły do Moskwy następujące delegacje rządowe:

Delegacja chińska z premierem Państwowej Rady Administracyjnej i ministrem spraw zagranicznych Czuou En-lajem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikołaj i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuzniecowa.

Delegacja rumuńska z przewodniczącym Rady Ministrów G. Gheorghiu-Dejem na czele. Delegacja została powitana przez zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Pierwuchina, wiceministra spraw zagranicznych ZSRR B. Podceroba i zastępcę sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. Gorkina.

Delegacja czechosłowacka z prezydentem K. Gottwaldem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikołaj i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik.

Delegacja mongolska z premierem J. Cedenbalem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikołaj i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuzniecowa.

Delegacja polska z Prezesem Rady Ministrów B. Bierutem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. Bulganin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik.

Delegacja węgierska z przewodniczącym Rady Ministrów M. Rakosim na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Saburov i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR G. Puszkin.

Delegacja niemieckiej Republiki Demokratycznej z premierem O. Grotewohlem na czele.

Delegację witali: sekretarz KO

KPZR M. Susłow i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR G. Puszkin.

Delegacja fińska z premierem U. Koikkonem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikołaj, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik oraz poseł ZSRR w Finlandii Lebediew.

Delegacja bułgarska z przewodniczącym Rady Ministrów W. Czerwenkowem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Pierwuchin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR B. Podceroba.

Rządy Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii i Ceylonu upoważniły oficjalnie ambasadora Wielkiej Brytanii w ZSRR do reprezentowania ich na pogrzebie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Józefa Wissarionowicza Stalina.

Rządy Francji, Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Indii, Burmy, Szwajcarii, Australii, Libanu, Egiptu, Danii, Norwegii, Austrii, Szwecji, Kanady, Pakistanu, Syjamu i Finlandii oficjalnie upoważniły do kredytowania przy rządzie Związku Radzieckiego szefów swych placówek dyplomatycznych do reprezentowania rządów tych krajów na pogrzebie Józefa Wissarionowicza Stalina.

